

такъвхъ гнѣвъ, и да сѧ скрие живхъ въ ада. Пб-полезно щеше да ми вѣде, (тѣи молихъ Бога), аще бы во адѣ сокрылхъ мѧ еси, дондеже прейдетхъ гнѣвъ твоѣ(1). Свѣтый Златоустъ сѧ вон отъ него (гнѣвъ) по-вече отъ мѣхътхъ: и даже повѣче отъ десатохълады мѣхы. Несносна ѣ геѣнна, ѣ мѣка ѡнаѧ: но аще бы ѣ тѣмъ положилахъ еси геѣнъ, ничтѣже бы сицекобе рѣкахъ, ꙗкѡ лицѣ крѣткое видѣти отвращаемо, ѣ тихое ѡко нетерпящее на насъ зрѣти.^[бѣеѣда 24 мат.] Я за кою причина? за тѣхъ, защото е самѣатхъ гнѣвъ, който сѧ суподоблава отъ Давида на ѣднѣ чашѣ, която държи Богъ излнхъ съ несмѣсено вино, за да напои всичкыты грѣшници. Чаша въ рѣцѣ Господни вина не растворянна, испіютхъ вси грѣшници земли(2). Не смѣсено, само вино безъ водѣ. Сирѣчь, единъ само гнѣвъ безъ дзаготърпѣніе: една сама правда, безъ милость. Тамъ нѣмъхътхъ мѣсто ни ходатайства, ни моленіа за укротаваніе Божіа гнѣвъ, нито сѣлзы на раскаяніе за оумилостиваваніе Божіето правосудіе. Облакъ ѣ мракъ ѡкрестъ егѡ(3). Тогава Богъ не глѣда никого на лице, за да сѧ съжали за него: Правда ѣ сѣдѣѣ ѣсправленіе престѡла егѡ(4). Тогава сѣди и испытва дѣланіата. Той вече не е Богъ на милость-та и щедротыты: нхъ Богъ на отмѣставаніата, Богъ на отмѣставаніата. Нхъ ела съ мене на Моавскыты полета, за да видишь единъ страшнѣ вещь, която сѧ слѣчила тамъ. Трима царіе, Юрамъ царь Самарійскый, Юсафатъ царь Іудейскый, и царѣтхъ Едомскый, сѧ съгласили помеждѡ си и отишли съ многочисленно воинство противъ Царя Моава. Тѣи встѣпили ненадѣйно въ владѣніето мѡ, и на всѣкъдѣ предавали на смъртъ, разкалѣли, опѣстошѣвали, устрашѣвали. Захванѣли всичкыты рѣкы, изсѣкли всичкыты лѣсове (кѡри), потѣпкали всичкыты градины и нивы, изгорили селата, избили жителиты, проминѣли на прѣдѣхъ повѣдителие, и на конедѣхъ заключили съ тѣснѣхъ обсаджъ въ града царя, който притѣсненъ ежедневно, извнхъ града отъ неприятелиты, а извнѣтрѣ града отъ нѣждата, бѣдствовалъ отъ часъ на часъ да си изгѣби царството, волность-тѣхъ (скободжѣтѣхъ) и живота. Какво да прави? Като видѣлахъ че нѣма вече надѣжда отъ челоѣческа сила, привѣгнѣлахъ къмъ помощъ-тѣхъ на слнцето, на което сѧ покланалъ за богъ. Я за да спаси народа си, да оварди господарството си, споредѣхъ ѣвѣ-

[1] Іовъ 14: 13. [2] Псал. 74: 8. [3] Псал. 96: 2. [4] Тамже.